

JESUS ETA AMA KALBARIOAN

1

Kalbarioan ikusten dogu
egundoko pelikula,
negargarri ta tristeagorik
ez da ikusi sekula.
Gaiztakerian lortu dogunok
primerako matrikula,
ontasunean zelan atera
Mariak esan deiskula.

3

Ama bakarrik itzi beharra,
hau Jesusen esturea!
“Horra gaur arte nire Ama hau
gaurtik aurrera zurea”.
Horra Jesusek agertu deuskun
neurribako ongurea:
Ama-sumeok izan daigula
guk alkarren ardurea.

5

Semea hilda beso-artean
eta Zu, Ama, negarrez,
seme-alabok bizi barrira
Aitari sortu beharrez.
Bizi barririk ezin da sortu
gorrotoz eta indarrez;
zaharraren ordezt, bizi barria
dator maitasunugarrez.

2

Jesusek dino: “Ama, egarri”
ez al daukazu hor urik”?
Amak ur-ordezt, malko garratzak,
han dana dago sikurik.
Inoiz munduan izan ete dau
amak holako traturik?
Pixkatxo baten egon gaitez
berarekin alkaturik.

4

Amak altzoan dauka Semea,
ia dirudi ametsa,
gorputz osoa zauri gorritan
txistu, izerdi, lupetza...
On eginari esker gaiztoa,
oi munduaren traketsa!
Baina Amari ez jako damu
lehen emondako baietza.

6

Kalbarioan zer gertatu zan
ama-sumeok dakigu,
behin ta betiko bihotz-mamian
josita geldi bekigu.
Gure okerrak bere gain hartu
eta jaso dau kastigu,
danoi parkatuz, salbatu gaitu,
geu gara horren testigu.